Nr. 11088115115
Lieta Nr. K29-1503/15/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015. gada 4. novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve
piedaloties prokurorei J. Aleksejevai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. C/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas (divi noziedzīgi nodarījumi).
Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. C/, būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas, un tieši:

/pers. C/, būdams persona, kura 2013. gada 10. jūlijā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 46. pantu brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā, neatļauti lietoja narkotisko vielu – heroīnu – un psihotropās vielas – klonazepāmu, fenobarbitālu un buprenorfīnu, līdz 2014. gada 27. martā ap plkst. 19.15, viņu Stabu ielā 53, Rīgā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

Bez minētā /pers. C/, būdams persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas, un tieši:

/pers. C/, būdams persona, kura 2013. gada 10. jūlijā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa 46. pantu brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu lietošanu, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī, neatļauti lietoja narkotisko vielu – heroīnu – un psihotropās vielas – klonazepāmu, fenobarbitālu un buprenorfīnu, līdz 2014. gada 14. martā ap plkst. 11.04, viņu Lazdonas ielā 5, Rīgā, aizturēja policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā.

/pers. C/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība, sevi par vainīgu abu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzina pilnībā un uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā pieteikto lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, jo viņš kā persona, kura brīdināta par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja narkotiskās un psihotropās vielas ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā un ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī. Apsūdzētā /pers. C/ vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurores viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā un ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. C/ pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas izdarīja divus kriminālpārkāpumus.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. C/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- administratīvi sodīts (lietas 42.-43., 84. lapa);
- agrāk sodīts (lietas 64.-66., 67.-68., 79.-84., 103.-111. lapa), pēdējās divas reizes ar:
- Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. janvāra spriedumu pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas un 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 47. panta otro daļu, 48. panta pirmās daļas 1. punktu, 50. panta pirmo, otro daļu un 52. panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem (lietas 64.-66., 67.-68., 79., 104.-106. lapa);
- Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 26. marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 47. panta otro daļu un 48. panta pirmās daļas 1. punktu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem (lietas 80. lapa);
- VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav, pēc arhīva ziņām konsultēts 1998. gadā un 1999. gadā ar Dg.: socializēti uzvedības traucējumi, viegli kognitīvi traucējumi, no 08.04.2006. u n 10.04.2006. ārstējās stacionāra nodaļā ar Dg.: adaptācijas traucējumi ar prevalējošiem uzvedības traucējumiem, tīss paškaitējums ar asu priekšmetu, medicīniski preparāti netika izrakstīti (lietas 75. lapa);

- VSIA „Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvajā nodaļā atradās dinamiskajā novērošanā no 29.01.2007. līdz 19.02.2014. ar Dg.: atkarība no vairākām narkotiskām vielām (opioīdi, amfetamīns), medikamenti, kas satur narkotiskās un psihotropās vielas, nav (lietas 76. lapa);

- no Rīgas Centrālcietuma Resocializācijas daļas 2015. gada 15. jūnija raksturojuma redzams, ka vienu reizi pārkāpis uzrauga likumīgās prasības, pamudināts netika, izglītības pasākumos, resocializācijas programmās neiesaistījās, psihologu neapmeklēja, attiecības ar citiem apcietinātajiem apmierinošas, emocionāli adekvāts, regulāri izmanto ikdienas pastaigas, kopumā raksturojas apmierinoši (lietas 73. lapa);

- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republika nepilsonis, neprecējies, apgādājamo nav, pamatizglītība, strādā SIA /nosaukums/par automazgātāju, dzīvo /adrese A/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā, kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014. gada 14 aprīlī, kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmās daļas, kas izdarīts ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī, kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā veselības kaitējums tiek nodarīts pašam. Apsūdzētais ir izdarījis noziedzīgus nodarījumus, kas vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses, par ko liecina gan narkotisko un psihotropo vielu reibumā un ietekmē izdarīto noziegumu īpatsvars un šādu noziedzīgu nodarījumu skaita pieaugums, gan narkotisko un citu apreibinošo vielu izplatība, gan lietotāju un no šādām vielām atkarīgo personu skaita palielināšanās.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. C/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. un 35. pantu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar narkotisko un psihotropo vielu apritē radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, viņa personību, vecumu un veselības stāvokli, materiālo un ģimenes stāvokli, kā arī atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli.

Tiesas ieskatā, tieši vaļsirdīgā atzīšanās izdarītajā, tiesas sēdē izteiktā nožēla par izdarīto ir viens no būtiskākajiem priekšnoteikumiem, kas ļauj tiesai iegūt pārliecību par to, ka vainīgais ir izdarījis pozitīvus secinājumus un turpmāk centīsies likumpārkāpumus vairs nepieļaut. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir mēģinājis izdarīt secinājumus pēc iepriekšējā tiesas sprieduma un ir centies iekļauties vispārpieņemtajās sabiedrības uzvedības un morāles normās, ir pastāvīga dzīvesvieta un darbavieta, tādējādi tiesa secina, ka soda mērķi var sasniegt, neizolējot /pers. C/ no sabiedrības, bet piemērot Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā noteikto alternatīvo sodu – piespiedu darbu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. pantu piespiedu darbs ir personas piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot dzīvesvietas apvidū piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba vai mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 40. panta otro daļu piespiedu darbs nav piemērojams darbnespējīgām personām. Tiesa, izvērtējot minēto, nekonstatē apstākļus, kuri liegtu apsūdzētajam izpildīt piespiedu darbu.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā piespiedu darbs disciplinēs apsūdzēto. Turklāt apsūdzētā uzvedību piespiedu darbu veikšanas laikā kontrolēs Valsts probācijas dienests, tādējādi samazinot iespēju izdarīt citus likumpārkāpumus, bet vienlaicīgi sniedzot sabiedrībai labumu ar savu darbu. Tāpat tiesa ņem vērā ka, piespriežot piespiedu darbu, apsūdzētais tiks iesaistīta sabiedrībai nepieciešamos darbos bez atlīdzības.

Krimināllikuma 50. panta pirmajā daļā noteikts, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, taisot spriedumu, vai prokurors, sastādot priekšrakstu par sodu, nosaka sodu atsevišķi par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādā gadījumā galīgais sods nosakāms pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Lemjot par galīgā soda noteikšanu apsūdzētajam, tiesa ņem vērā 2008. gada 1. jūlija Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu kopsapulces lēmumā „Sodu piemērošanas politika" izteiktajiem priekšlikumiem, ka, nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos piemērojama piespriesto sodu daļēja saskaitīšana. Galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos.

Tiesa atzīst, ka /pers. C/ ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis par katru noziedzīgo nodarījumu, kas jau ņemts vērā pie pamatsoda noteikšanas, un viens atbildību pastiprinošs apstāklis par katru noziedzīgo nodarījumu. Šādos apstākļos tiesas ieskatā galīgais sods nosakāms, daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama apstākļos, kad apsūdzētais atzīst savu vainu.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu krimināltiesisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses *(sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).*

Noziedzīgo nodarījumu, par kuru /pers. C/ tiek sodīts šajā krimināllietā, viņš ir izdarījis ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā un ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī, tātad pirms Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. janvāra sprieduma, ar kuru /pers. C/ sodīts pēc Krimināllikuma 175. panta pirmās daļas un 180. panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 (septiņiem) mēnešiem; spriedums stājies likumīgā spēkā 2015. gada 18. aprīlī (lietas 64.-66., 67.-68. lapa); un pirms Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 26. marta sprieduma, ar kuru /pers. C/ sodīts pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem, spriedums stājies likumīgā spēkā 2015. gada 19. jūnijā (lietas 80. lapa).

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas nosacījumiem, ja pēc sprieduma taisīšanas konstatēts, ka persona vainīga vēl citā noziedzīgā

nodarījumā, ko tā izdarījusi pirms sprieduma taisīšanas pirmajā lietā. Soda laikā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests pēc pirmā sprieduma.

Tiesa no Tiesu informatīvās sistēmas konstatē, ka saskaņā ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015. gada 25. jūnija spriedumu /pers. C/ noteikts galīgais sods pēc Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2015. gada 26. janvāra sprieduma un Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 26. marta sprieduma (spriedums nav stājies likumīgā spēkā). Ņemot vērā minēto, šajā kriminālprocesā galīgais sods pēc šiem nolēmumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu netiek noteikts.

Drošības līdzeklis – aizliegums izbraukt no valsts – un papildu drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 530. pantu tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt:

- par neatļautu narkotiskās vielas un psihotropo vielu lietošanu ne vēlāk kā 2014. gada 27. martā – ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām;

- par neatļautu narkotiskās vielas un psihotropo vielu lietošanu ne vēlāk kā 2014. gada 14. aprīlī – ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām;

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitīt piespriestos sodus un galīgo sodu /pers. C/ noteikt piespiedu darbu uz 140 (viens simts četrdesmit) stundām.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā /pers. C/ desmit dienu laikā jāpiesakās soda izciešanai Valsts probācijas dienesta Rīgas nodaļā, Rīgā, Dzirnavu ielā 91/3.

Drošības līdzekli – aizliegumu izbraukt no valsts – un papildu drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošanu – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2015. gada 9. novembrī.

Tiesnese (*personiskais paraksts*) A. Dzērve